

မင်းသိင်္ခ

အားပုလင်း နှင်းဇောင်နှင့်

ပရော်မော်ဆာ

ဒေါက်တာ

ဆိတ်ဖွား

ပြီးတော့လည်း ...ပြီးတာပါဘဲ...

တရားဥပဒေဆိုတာ လူသားတွေနဲ့ ဆိုင်တယ်...

ပြည်ပိုင်အစိုးရဟာ အဲဒီ ဥပဒေဆိုတာ စောင့်ရှောက်ပေးရတဲ့

ဥပဒေရဲ့ ဒရဝမ် တစ်မျိုးသာ ဖြစ်တယ်...

ပရော်ဖက်ဆာ ဒေါက်တာဆိတ်ဖွား

*

ပြီးတော့လည်း ...ပြီးတာပါဘဲ...

မိခင်တိုင်းက ငါ့အတွက် ဆုတောင်းပေးကြတယ်...

ဟတ်ချိုး၊ ဆိတ်ဖွား အသက်တစ်ရာ အနာမရှိ...

ပရော်ဖက်ဆာ ဒေါက်တာဆိတ်ဖွား

ရှေ့နေဆိုတာ သူတစ်ပါးဆီက ပိုက်ဆံယူပြီး

အဲဒီ လူအတွက် လိမ်ပေးနေတာ.....

ပရော်ဖက်ဆာ ဒေါက်တာဆိတ်ဖွား

သူခိုးဆိုတာ ပုဂ္ဂလိက ပိုင်ဆိုင်မှုစနစ်ကို
ခေတ်မီတဲ့နည်းနဲ့ ဆန့်ကျင်နေသူဖြစ်တယ်... . . .

ပရော်ဖက်ဆာ ဒေါက်တာဆိတ်ဖွား

*

ပြီးတော့လဲ ပြီးတာပါပဲ

ပရော်ဖက်ဆာ ဒေါက်တာဆိတ်ဖွား

လူတန်ဖိုးတွက်တဲ့အခါမှာ လူတွေရဲ့အကျိုးကို
ဘယ်လောက် သယ်ပိုးခဲ့သလဲ ဆိုတဲ့ ပေတံနဲ့ တွက်ရလိမ့်မယ်။

ပရော်ဖက်ဆာ ဒေါက်တာဆိတ်ဖွား

သဘာဝ တရားသည်... ကျွန်ုပ်၏ အဇ္ဈတ္တ သဏ္ဍာန်အား
ဝီဝီသသ စကားပြောဆိုလျက်ရှိပေသည်။

ကျွန်ုပ်တို့၏ တာဝန်ကား ထိုပြောပြချက်များအား ကြားနိုင်သော
နားကို ရရှိရန်သာ ဖြစ်ပေသည်။

ပရော်ဖက်ဆာ ဒေါက်တာဆိတ်ဖွား

ရှေ့နေဆိုတာ သူတစ်ပါးဆီက ပိုက်ဆံယူပြီး
အဲဒီ လူအတွက် လိမ်ပေးနေတာ... . . .

ပရော်ဖက်ဆာ ဒေါက်တာဆိတ်ဖွား

ဖီလိုဆိုဖီကို လေ့လာခြင်းသည်
သေရန်ပြင်ဆင်ခြင်းမျှသာ ဖြစ်သည်။

ပရော်ဖက်ဆာ ဆိတ်ဖွား

ဖီလိုဆိုဖာ ဆိုသည်မှာ...
လွန်စွာမှောင်မိုက်သော အခန်းတွင်းဝယ်
လုံးဝမရှိသော ကြောင်နက်ကို မရမက
ရှာဖွေနေသည့် မျက်မမြင် ဒုက္ခိတပင် ဖြစ်ပေသည်။

ပရော်ဖက်ဆာ ဆိတ်ဖွား

ဖီလိုဆိုဖီသည်...
အနုပညာ၏ ဘုရင်မ ဖြစ်သော်လည်း သဘာဝ တရားနှင့်
နှိုင်းစာလျှင် သမီးငယ်မျှသာ ဖြစ်ပေသည်။

ပရော်ဖက်ဆာ ဆိတ်ဖွား

ဖီလိုဆိုဖီသည်...
ကောင်းကင်သို့ ပျံနိုင်သော တမာန်တော်နတ်၏ အတောင်များ
ကိုပင် ဖြတ်တောက်ပစ်နိုင်ပေသည်တကား။

ပရော်ဖက်ဆာ ဆိတ်ဖွား

သွားကိုက်ခြင်း ဒုက္ခလောက်ကိုပင် ခံနိုင်ရည်စွမ်းရှိသော ဖီလိုဆိုဖာ
ဟူ၍ တစ်ယောက်တစ်လေမှ မပေါ်ပေါက်ခဲ့ဖူးသေးချေ။

ပရော်ဖက်ဆာ ဆိတ်ဖွား

လောကကြီးဟာ လောကကြီးပါဘဲ

တရားတာလဲ မဟုတ်ဘူး၊ မတရားတာလဲ မဟုတ်ဘူး

မတရားတာက လူတွေပါဘဲ...

ပရော်ဖက်ဆာ ဆိတ်ဖွား

မတရားမှုဆိုတာ လူကုံထံအသိုင်းအဝိုင်းတွေဆီမှာ ပိုပြီးပေါ်

ပေါက်တယ်။

ပရော်ဖက်ဆာ ဆိတ်ဖွား

*

သူခိုးဆိုတာ ပုဂ္ဂလိက ပိုင်ဆိုင်မှုစနစ်ကို ခေတ်မီတဲနည်းနဲ့ ဆန့်ကျင်နေသူဖြစ်သည်။

တစ်နေ့သ၌ အရပ်ထောင်ထောင်မောင်းမောင်းရှိ၍ မျက်နှာ၌ လည်း မှတ်ဆိတ်မွေး ပါးမြိုင်းမွေးများ အလွန်ထူထပ်လှသော အသက်(၄၀) အရွယ်ခန့်ရှိသည့် လူတစ်ယောက်သည် အင်းစိန်ထောင်ကြီး၏ ဘူးခေါ်သော ဂိတ်ပေါက်နံဘေးရှိ လူတစ်ယောက် ထွက်သာဝင်သာရုံရှိသည့် သံတံခါးမှ အပြင်ဘက်သို့ ထွက်၍ လာခဲ့လေ၏။

အဖာအထေးပေါင်းများစွာနှင့် ချုပ်ရိုးပေါင်းများစွာကြောင့် တစ်မျိုးတစ်ဖုံကြည့်၍ ကောင်းနေသော အင်္ကျီလုံချည်တို့ကို ဝတ်ဆင်ထားလျက် လွယ်အိတ်စုတ်ကြီးကို စလွယ်သိုင်း၍ လွယ်ကာ ထောင်ဘူးဝကို ထိပ်တိုက်ထားသော ကတ္တရာလမ်းအတိုင်း လျှောက်၍ လာလေ၏။

လျှောက်လာပုံမှာလည်း အကျဉ်းထောင်မှ လွတ်လာသော အကျဉ်းသားတစ်ဦး၏ ဟန်ပန်နှင့် လုံးဝမတူဘဲ တိုက်ပွဲပေါင်းများစွာကို တိုက်ခိုက်အနိုင်ရယူကာ ရန်သူ၏ ခံတပ်မြို့ကို သိမ်းပိုက်နိုင်သော မြို့သိမ်းစစ်သူကြီး၏ ဟန်နှင့်ပို၍ တူပေသည်။

သူသည် မည်သူ့ကိုမျှ ဂရုပြုခြင်းမရှိဘဲ ကတ္တရာလမ်းအတိုင်း ရင်ကို ကော့၍ လျှောက်သွားလေ၏ ။ ထိုအချိန်၌ ဘုရင်ခံ၏ ကားနှင့် မျက်နှာချင်းဆိုင် ဆုံမိလျှင်ပင် ထိုသူသည် လမ်း ဖယ်ပေးဖို့ စဉ်းစားလိမ့် မည် မဟုတ်ပေ။

‘ပရော်ဖက်ဆာ ဒေါက်တာဆိတ်ဖွား’

‘ပရော်ဖက်ဆာ ဒေါက်တာဆိတ်ဖွား’

ဟု ထောင်အုတ်ရိုး၏ အတွင်းဘက်မှ အသံများထွက်ပေါ်လာသဖြင့် ထိုသူက သူ၏ ခြေလှမ်းကို ရပ်ပြီးလျှင် ထောင်ဘက်သို့ပြန်၍ လှည့်ကာ ကြည့်လေသည်။

‘ဆရာကြီး . . . ပရော်ဖက်ဆာ ဒေါက်တာဆိတ်ဖွား ၊ ကျုပ်တို့အားလုံး က နှုတ်ဆက်ပါတယ်’ ဟု အော်ဟစ်ကာ နှုတ်ဆက်ကြလေ၏ ။

အသံကိုကား သဲကွဲစွာ ကြားရပေသည်။ သို့ရာတွင် ထောင်ဘူးဝရှိ လွန်စွာ လုံခြုံသော တံခါးကြီးကြောင့် နှုတ်ဆက်သူတို့ကိုမူ မမြင်နိုင် ပေ။

ထိုအခါ ဆရာကြီး ပရော်ဖက်ဆာ ဒေါက်တာဆိတ်ဖွား ဆိုသူက . . .

‘ငါ့ကို နှုတ်ဆက်တာ ဘယ်သူတွေလဲ’ ဟု အော်ဟစ်၍ မေးလေ၏ ။

‘ကျွန်တော်တို့ မိလ္လာဘုတ်ကပါ။ အားလုံးလူနှစ်ဆယ် ရှိပါတယ်။ ခိုးမှုနဲ့ ကျလာတဲ့သူတွေပါ ဆရာကြီး’

ဟု အုတ်ရိုးအတွင်း မှ ပြန်လည်၍ အော်ဟစ်ကြလေ၏ ။

‘မင်းတို့အားလုံး သူ့ခိုးတွေချည်းပဲပေါ့’

‘ကိုယ်ဖြစ်ကိုယ်ခံ...ကိုယ်ဖြစ်ကိုယ်ခံ ဟေ့’

‘ဟေး...’

‘သူ့ခိုးဆိုတာ ခိုးကြမှာပဲလို့ ငါဆိုချင်တယ်’

‘ဟေး ဟုတ်တယ်’

‘ခိုးချင်ခိုးကြ၊ ဒါပေမယ့် ကိုယ်ဖြစ်ကိုယ်ခံ’

‘ဟေး...’ (သံပြိုင်အော်ဟစ်ကြ၏)

‘သူ့ခိုး အလုပ်ဆိုတာ လူတွေကြောင့်ပေါ်လာတဲ့ ရှေးဟောင်း အသက်မွေးဝမ်းကျောင်း အလုပ်ကြီးဖြစ်တယ်။ ခိုးချင်ခိုးကြ ဒါပေမယ့် ကိုယ်ဖြစ်ကိုယ်ခံ’

‘ဝေး ဟေး...ဟေး’

(သံပြိုင်အော်ဟစ်၍ မြူးတူး ကြလေ၏။)

ထို့နောက် အုပ်စုလိုက် နှုတ်ဆက်သံများ ထွက်ပေါ်လာပြန်၏။

‘ပရော်ဖက်ဆာ ဒေါက်တာဆိတ်ဖွား’

‘ပရော်ဖက်ဆာ ဒေါက်တာဆိတ်ဖွား’

‘ဟေး... မင်းတို့က ဘယ်သူတွေလဲ’

‘ဂျုံစက်ဘုတ်က အကျဉ်းသားတွေပါ။ ဓားပြမှုတွေနဲ့ ကျလာကြ

တယ်။ စောစောက ဘုတ်မှာ ရောက်နေလို့ နှုတ်မဆက်ရတာ နဲ့ အခု
လာပြီး နှုတ်ဆက်တာပါ ပရော်ဖက်ဆာ ကြီး.....’

‘မင်းတို့ ဓားပြတွေပေါ့’

‘ဟုတ်ပါတယ်’

(သံပြိုင်အော်ဟစ်၍ ဖြေ၏)

‘ငတ်ရင်ပြတ်ရင် ဓားပြတိုက်ကြတာပဲ။ ဒါပေမယ့် ကိုယ်ဖြစ်ကိုယ်ခံ’

ဟု ပရော်ဖက်ဆာ ဒေါက်တာဆိတ်ဖွားဆိုသူက အော်ဟစ်၍ ပြော
လိုက်လျှင် အုတ်ရိုးအတွင်းမှ ဓားပြ များသည် သဘောကျလွန်း၍ ...

‘ဟေး . . .ဟေး. . . ’ ဟု သံပြိုင်အော်ဟစ်နှုတ်ဆက်သံများ ပေါ်လာ
ပြန်၏ ။

‘ပရော်ဖက်ဆာကြီး . . ကျွန်တော်တို့ကလဲ နှုတ်ဆက်ပါတယ်’

‘မင်းတို့က ဘာကောင်တွေလဲ’

‘ဖိုးတွမ်တီးတွေပါ ’

‘လူလိမ်တွေပေါ့။ လိမ်ကြ၊ ဆက်ပြီးလိမ်ကြ၊ ဒါပေမယ့် ကိုယ်ဖြစ်
ကိုယ်ခံ၊ ဟေ့. . . လူလိမ်တွေ၊ လောဘကြီးတဲ့ကောင်တွေဟာ မင်းတို့ရဲ့
သားကောင်ဖြစ်တယ်၊ ဆက်ပြီးလိမ်ကြ... ’

‘ဝေး ဟေး . ဒါမှ ငါတို့ပရော်ဖက်ဆာကြီးကွ၊ ပရော်ဖက်ဆာ
ဒေါက်တာဆိတ်ဖွား သက်တော်ရာကျော် ရှည်ပါစေ’

ဟု ဖိုးတွမ်တီးများက ဆုမွန်ကောင်း တောင်းလေ၏။

‘ငါ့ အ တွ က် ဆုတောင်းဖို့မလိုဘူး၊ မိခင်တိုင်းဟာ ငါ့အတွက် ဆုတောင်းပေးနေကြပါတယ်။ ဟတ်ချိုး ဆိတ်ဖွား၊ အသက်တစ်ရာ အနာမရှိတဲ့ ဟာ. . . ဟ’

‘ဝေး . . . ဟေး. . . ’

ဖိုး တွ မ် တီး အကျဉ်းသားများက အော်ဟစ် မြူး ထူးကာ ပရော်ဖက် ဆာ ဒေါက်တာဆိတ်ဖွား ဆိုသူအား နှုတ်ဆက်ကြလေ၏။

ထို့နောက်တွင် ရိုက်မှု၊ လှယ်ကံမှု၊ လူသတ်မှု စသော ရာဇဝတ်မှုများ ကို ကျူး လွန် ခဲ့ သော အ ကျဉ်း သား များ က အုပ် စု လို က် အော်ဟစ် နှုတ်ဆက် ကြလေ၏။

ထိုသူတို့ နှုတ်ဆက်ပြီးလျှင် အ ကျဉ်း သား အုပ် စု တစ်စုက အော်ဟစ်၍ နှုတ်ဆက်ပြန်၏။

‘ပရော်ဖက်ဆာ ဒေါက်တာဆိတ်ဖွား’

‘ပရော်ဖက်ဆာ ဒေါက်တာဆိတ်ဖွား’

‘ဟေး. . . ’

‘ကျုပ်တို့ကလဲ နှုတ်ဆက်ပါတယ်’

‘မင်းတို့က ဘာကောင်တွေလဲ’

‘၃၇၆ တွေပါ’

‘မုဒိမ်းကောင်တွေပေါ့’

‘ဟုတ်ပါတယ်’

‘မင်းတို့ အလုပ်က ယုတ်မာလွန်းတယ်၊ ဆက်ပြီးမလုပ်ကြပါနဲ့ ၊ ငါမ
ထောက်ခံဘူး’

‘ဝေး... ဟေး...’

ကျန်သော အကျဉ်းသားများကပါ မုဒိမ်းကောင်များကို ဝိုင်းဝန်း
လှောင်ပြောင်ကြသဖြင့် မုဒိမ်းကောင်များ နှင့် ကျန်သော အကျဉ်းသား
များသည် စကားများရန်ဖြစ်၍ တစ်ဦးကိုတစ်ဦး ထိုးကြိတ်ရိုက်နှက်ကြ
လေ တော့၏ ။

ထိုအခါ၌ အကျဉ်းသားအချို့က... .

‘ပရော်ဖက်ဆာကြီး ရန်ဖြစ်ကုန်ကြပြီ’

ဟု အော်၍ ပြောလိုက်လေ၏ ။

‘ကောင်းတယ် ဖြစ်ကြ၊ ကိုယ်ဖြစ်ကိုယ်ခံပေါ့ကွာ’

‘ဝေး .. ဟေး... ဟေး... ဟုတ်တယ်၊ ရိုက်မယ်’

ဟု သံပြိုင်အော်ဟစ်ကြကာ အကျဉ်းသားချင်း ရိုက်နှက်ထိုးကြိတ်
ကြလေ၏ ။

ထောင်ဝါဒါများသည် အုပ်စုလိုက် ရန်ဖြစ်နေသည်ကို တွေ့လျှင်
သံချောင်းများ အဆက်မပြတ် ခေါက်၍ ထိန်းသိမ်းကြလေ၏ ။ လူစုခွဲ

ကြရလေ၏။

ထို အ ခါ မျ က် နှာ ဖြူ ထောင် ပိုင် ကြီး သည် အချင်းဖြစ်ပွားရာသို့ ရောက် ရှိ လာ ပြီး လျှင် ထောင် မှူး ကြီး ထောင်မှူးကလေး စသည်တို့ကို ကြိမ်းမောင်းဆဲဆို၍

‘လူကလေးတို့ ဘယ်လိုဖြစ်တာလဲ’

ဟုမေးမြန်းရာ ထောင်မှူးတို့က ထောင် ဘူး ဝ နှင့် မလှမ်းမကမ်း နေ ရာ လော က် တွင် လွယ်အိတ်စုတ်ကြီး ကို စလွယ်သိုင်းလျက် ခြေထောက်ကို ခွဲကာ လက်ပိုက်၍ မားမားကြီး မတ်တတ်ရပ်နေသော ပ ရော် ဖက်ဆာဒေါက်တာဆိတ်ဖွားဆိုသူကို ညွှန် ပြ၍ အကျိုးအကြောင်း ရှင်းလင်းပြကြလေ၏။

မျက်နှာဖြူ ထောင်ပိုင်ကြီးလည်း ထောင်မှူးများ ခြံရံလျက် ပရော် ဖက်ဆာ ဒေါက်တာဆိတ်ဖွား ဆီသို့ ခပ်သုတ်သုတ် ထွက်လာပြီးလျှင် ပ ရော်ဖက်ဆာ ဆိတ်ဖွားအား. . .

‘ဒီမှာ လူကလေး’

ဟု အစချီလိုက်လေ၏။

‘လူကလေး မဟုတ်ဘူး။ လူကြီး၊ လူကြီးမို့လို့ ခင်ဗျားတို့က ထောင်ချ ခဲ့ပြီပဲ ထောင်ပိုင်ကြီး ၊ ဘာဖြစ်လို့ လူကလေးလို့ ခေါ်တာလဲ’

ဟု ပရော်ဖက်ဆာကြီးက ပြန်၍ ပြောလိုက်ရာ ထောင်မှူးများ၏ မျက်နှာများသည် ပြုံးစိစိဖြစ်၍ သွားကြ လေ၏။

‘ကောင်းပါပြီ လူကြီး၊ မောင်မင်းကြောင့် ထောင်ဆူသွားပြီ’

‘ထောင် ဆူတာ မဆန်းပါဘူး။ ထောင်ထဲရောက်နေတဲ့ လူတွေဟာ လူဆိုးတွေပဲ၊ လူဆိုးတွေ စုထားတဲ့ နေရာဟာ ဆူမှာပေါ့။ ထောင်ပိုင်ကြီး’

‘မောင်မင်းကို ပြန်ပြီးဖမ်းရမယ်’

‘ပြန်ပြီးဖမ်းရုံမကလို့ တစ်သက်လုံးပဲ ခေါ်ထား ထား အရေးမကြီးပါဘူး’

‘ကျုပ်တို့ အင်္ဂလိပ်လူမျိုးဟာ အလွန်ပဲ စည်းကမ်းရှိကြတယ်၊ လွတ်ပြီးတဲ့သူကို အပြစ်မရှိဘဲ ပြန်ပြီးဖမ်းဖမ်းဘူး၊ ဒီတော့ မောင်မင်းဒီနေရာက အမြန်ဆုံးသွားဖို့ ကျွန်ုပ်ပြောလိုတယ်’

‘ကျုပ်တို့ မြန်မာလူမျိုးများကလဲ အလွန်ပဲ သံယောဇဉ်ကြီးပါတယ်၊ ထောင်ထဲမှာ ဘယ်လောက် ဒုက္ခဖြစ်ဖြစ်ထောင်ထဲကို ပြန်ပြီးဝင်ဖို့ နည်းနည်းလေးမှ မစိုးရိမ်ကြပါဘူး’

‘ဒီနေရာက မြန်မြန်သွားဖို့ ကျွန်ုပ်အလိုရှိပါတယ်’

‘ကျုပ်မှာလဲ ခြေထောက်က နှစ်ချောင်းထဲပါတယ်၊ ဒီထက်မြန်မြန် သွားဖို့မဖြစ်နိုင်ပါဘူး။ ထောင်ပိုင်ကြီးကားနဲ့ ဘူတာရုံကို လိုက်ပြီးပို့ပါလား’

‘မောင်မင်းကို ကျွန်ုပ်ကားနဲ့လိုက်ပြီး ပို့ရမယ်ဟုတ်လား၊ ကျွန်ုပ်ကားက အရာရှိကြီးတွေ စီးဖို့ဖြစ်တယ်’

‘အရာရှိကြီးတွေဆိုတာ ချေးပါတော့ ဖင်လှန်ပြီးမှ ပါလို့ရတယ် မဟုတ်လား။ ကျုပ်တို့လဲ ဒီလိုပါပဲ။ ဖင်လှန်ပြီးမှ ချေးပါတဲ့ကောင်တွေပဲ၊ အတူတူပဲ မဟုတ်လား’

ဟု ပရော်ဖက်ဆာ ဆိတ်ဖွားက ပြောလိုက်ရာ မျက်နှာဖြူထောင်ပိုင်ကြီးက မျက်လုံးပြူး၍ သွားလေ၏ ။ ထောင်မှူးများမှာ ဣန္ဒြေမဆောင်နိုင်တော့ဘဲ ဝေါခနဲ ပွဲကျသွားလေ၏ ။

ထိုအချိန်၌ အုတ်ရိုးအတွင်း အကျဉ်းသားများ ထံမှ အသံများ ပေါ်ထွက်လာပြန်၏ ။

‘ဆရာကြီး ပရော်ဖက်ဆာ ဆိတ်ဖွား... မုဒိမ်းကောင်တွေ လဲကုန်ပြီ၊ ဘယ်သူ့ကို ရိုက်ရဦးမှာလဲ’

ထောင်မှူးများလည်း မျက်လုံးပြူး၍ သွားကြလေ၏ ။ မျက်နှာဖြူထောင်ပိုင်ကြီးပါ မျက်လုံးပြူး၍ သွားလေသည်။

ထိုအခါ ပရော်ဖက်ဆာ ဆိတ်ဖွားဆိုသူက ‘ထောင်မှူးများကိုရိုက်ကြဟေ့’ ဆိုကြလျှင်ပင် အကျဉ်းသားတို့သည် နောင်ခါလာနောင်ခါဈေးဟု သဘောထားကာ ပရော်ဖက်ဆာ ဆိတ်ဖွား၏ အမိန့်အတိုင်း ထောင်မှူးများကို ရိုက်ကြမည်သာ ဖြစ်ပေသည်။

ထိုသို့မဟုတ်ဘဲ ‘အုတ်တံတိုင်းကြီးကို ဖြိုချပစ်ကြ’ ဟု အမိန့်ပေးခဲ့ပါလျှင်လည်း အကျဉ်းသားတို့သည် ဖြစ်နိုင်သည် မဖြစ်နိုင်သည် အပထား၊ အုတ်တံတိုင်းကြီးကို ဖြိုချရန် ကြိုးစားကြပေလိမ့်မည် ဖြစ်၏

ထိုအခြင်းအရာကို ရိပ်စားမိသော မျက်နှာဖြူထောင်ပိုင်ကြီးသည်
၎င်း၏ မော်တော်ကားကို ထုတ်ယူစေပြီးလျှင် ပရော်ဖက်ဆာဒေါက်တာ
ဆိတ်ဖွားအား ကားပေါ်တက်ရန် ပြော၍ မော်တော်ကားတံခါးကို ကိုယ်
တိုင်ဖွင့်ပေးပြီးနောက်...။

‘ကဲ မောင်မင်း လူကလေး’

ဟု အစချီလိုက်လျှင် ဆိတ်ဖွားက...။

‘လူကလေး မဟုတ်ဘူး၊ လူကြီး’ဟု ပြောလိုက်လေသည်။

‘ကောင်းပါပြီ၊ မောင်မင်းလူကြီး၊ ကျွန်ုပ်ကားပေါ်ကို တက်ပါ။
မောင်မင်းနဲ့ ကျွန်ုပ်ဟာ အတူတူပါပဲ။ အားလုံးဖင်လှန်ကြတာချည်းပါပဲ။
ကျွန်ုပ်ကားကို စီးပြီး ဘူတာကို အမြန်ဆုံးသွားပါ။ မောင်မင်းဒီမှာ ကြာ
ကြာနေရင် ထောင်ထဲက ငရဲကောင်တွေဟာ အုတ်တံတိုင်းကို ဖြိုချကြ
လိမ့်မယ်’

ဟုဆိုကာ သူ၏ ဒရိုင်ဘာအား ကွမ်းခြံဘူတာ (ရန်ကုန်ဘူတာကြီး)
အထိ လိုက်ပို့ရန် မှာကြားလေတော့ ၏။

ကားမှာ တဖြည်းဖြည်းလိမ့်၍ ထွက်သွားလေ၏။

‘ပရော်ဖက်ဆာ ဆိတ်ဖွား ချောချောမောမော ရောက်ပါစေဗျာ ၊ ပ
ရော်ဖက်ဆာဆိတ်ဖွား ချောချော မောမော ရောက်ပါစေဗျာ’

ဟု နှုတ်ဆက်လိုက်ကြသူများကား အုတ်ရိုးအတွင်း အကျဉ်းသား
များ မဟုတ်ပါ။ ထောင်မှူးများပင် ဖြစ်ကြပါသည်။

မျက်နှာဖြူ ထောင်ပိုင်ကြီးသည် ပရော်ဖက်ဆာ ဆိတ်ဖွားအား ငေး
မောကြည့်ရှုလျက် ထောင်ဘူးဝ ရှိ ကတ္တရာလမ်းပေါ်တွင် ထောင်မှူးများ
နှင့်အတူ ကျန်ရစ်ခဲ့လေ၏။

ထောင်အုတ်ရိုးအတွင်းမှ အကျဉ်းသား များကား အော်ဟစ်ဆူပူနေ
ကြဆဲပင် ဖြစ်၏။

မျက်နှာဖြူ ထောင်ပိုင်ကြီးလည်း ပရော်ဖက်ဆာ ဆိတ်ဖွားအား ငေး
မောကြည့်ရှုနေရာမှ ထောင်မှူးများဘက်သို့လှည့်ကာ...

‘ဒီလူဟာ အလွန်ပဲ ကြောက်စရာကောင်းတယ် လူကလေးတို့’

ဟု ပြောလိုက်လေ၏။ ။ ထောင်မှူးများကလည်း မျက်နှာဖြူ
ထောင်ပိုင်ကြီး၏ စကားကို ထောက်ခံသည့် အနေနှင့် ခေါင်းကို ရိုသေ
စွာညိတ်၍ ပြကြလေ၏။

ထိုအခါ ပရော်ဖက်ဆာ ဆိတ်ဖွား၏ ဦးခေါင်းသည် မော်တော်ကား
ပြတင်းပေါက်မှ အပြင်သို့ ပြုထွက်ကာ ထောင်မှူးများဘက်သို့ လှည့်ပြီး
အောက်ပါအတိုင်း ပြောလိုက်လေတော့၏။

‘အားလုံးပဲ သွားပြီဖျို့ ထောင် ဆို တာ တ က ယ် တော့ အဆုံးမ
ရက်စက်သော စာသင်ကျောင်းကြီးပဲဗျာ’

ထောင်ဆိုသည်မှာ ... အဆုံးမ ရက်စက်သော
စာသင်ကျောင်းကြီး ဖြစ်သည်။

ပရော်ဖက်ဆာ ဆိတ်ဖွား

*